

Scholengemeenschap in rouw...

Beste lezer,

Vorig jaar rond deze tijd bracht de scholengemeenschap ook een extra Nieuwsbrief uit omwille van dezelfde reden. Opnieuw werden onze scholen door mekaar geschud door het heengaan van mensen die hen dierbaar waren, met wie ze hadden samengewerkt, met wie ze vriend waren geworden, méér dan collega.

In deze donkere periode van het jaar komen spontaan herinneringen boven, hoe het altijd was, hoe het nooit meer zal zijn. Het leven neemt soms onverwachte, rare wendingen.

Tijdens de voorbije zomervakantiemaanden verloren we twee gewaardeerde persoonlijkheden. Midden in vakantiebezigheden lijkt de dood zo ver weg. En toch werden twee families geconfronteerd met een afscheid van hun dierbare. Een moeilijke tijd voor hen, voor velen, collega's, leerlingen.

Wij willen de overleden collega's in dit speciale nummer, in deze voorbereidingstijd voor Kerst, dankbaar herinneren. Zij zullen nooit vergeten worden want ook zij hebben een steen verlegd in de rivier...

Eric en Carl, mogen zij rusten in vrede.

Dirk Vervae, coördinerend directeur

Eric Collewaert (31 december 1956 – 31 juli 2014)
Sint-Lodewijkscollege VLOT!

Leraar

Carl Jassogne (14 november 1953 - 19 augustus 2014)
Heilig-Hartinstituut Hamme

Oud-directeur

In memoriam Eric Collewaert

31 december 1956 – 31 juli 2014 Leraar in het Sint-Lodewijkscollege

Aan een weldadig zomerse julimaand dit jaar een gitzwarte epiloog door het overlijden van collega en leraar Eric Collewaert. Dat hij een moeilijke strijd streed tegen een onverbiddelijke vijand wisten we. Dat hij ondanks alles zeer gehecht bleef aan het leven, zoals hij altijd had gedaan, ook. Na Rolf op zo korte tijd nog een tweede collega verliezen, kwam hard aan in onze kleine collegegemeenschap. Eric, de ogenschijnlijk wereldvreemde professor, geliefd bij zijn leerlingen, en zoals zijn vriend Marc Noens tijdens de afscheidsviering zei: één waarbij een handleiding nodig was.

Alhoewel. Hij was van een grote duidelijkheid en consequentie in zijn kijk op het leven. Wat op schools vlak niet strikt nodig was, hoefde voor hem niet. Wat het strikte werken met leerlingen oversteeg, stond hem vaak ondubbelzinnig tegen. Voor structuren, organisatie, reglementering was hij soms prettig, soms ook ergerlijk allergisch. De klas was zijn biotoop, de leraarskamer een plaats om te kaarten, in camaraderie stoom af te laten, voetbalwedstrijden van zijn favoriete Lokeren te becommentariëren, en boekentassen met of zonder dissectieresten in een hoek te dumpen en te vergeten tot na een welgekomen weekend of vakantie.

Eric leefde voor zijn gezin, zijn echtgenote Annelies – zus van collega en in vele zaken spitsbroeder Jan Haentjens – en zijn kinderen Frederik en Barbara. Zijn leraarscarrière startte in september 1978 als geaggregeerde lager middelbaar onderwijs Wetenschappen en Godsdienst, met lesopdrachten in het VTI van Aalst en de O.L.V. Beroepsschool van Borsbeke. Op 1 september 1979 kwam hij in dienst op het Sint-Lodewijkscollege, als leraar catechese en studiemeester. Vanaf 1989 gaf hij hier uitsluitend aardrijkskunde en biologie.

Eric hield van de zee, de Middellandse Zee. Daar wou hij zijn om te sterven. Zoals het gedachtenisprentje laat lezen: "Middenin een bruisende stad, op een pleintje onder de platanen verloren we jou. Binnenin een koele kamer met heel veel verdriet en heel veel pijn. Het contrast kon niet groter zijn. Je laatste reis naar je geliefde Middellandse Zee werd helaas ook je afscheidsreis." En de zee werd een zee van tranen.

Nog één persoonlijk noot. Met Eric had ik een muzikale voorkeur voor Pink Floyd gemeen, bij mij wat ondergesneeuwd met de jaren, bij hem tot mijn verrassing heel levend gebleven. Zoals het de oude rocker die hij soms leek te zijn, paste. Dat bij de uitvaart dan ook muziek van Pink Floyd werd gespeeld, voelde oprecht aan. Meerdere toepasselijke titels van nummers schieten me hier bij het schrijven door het hoofd. Van het hem vruchteloos toegewenste *Shine on, you crazy diamond* tot het aangrijpende *Wish you were here*. Of dat nummer *Eclipse* waaraan ik dacht toen in zomerse dagen het bericht van zijn overlijden doorsijpelde (uit *The Dark Side of the Moon*): "Everything under the sun is in tune, but the sun is eclipsed by the moon."

In deze donkerste momenten van het jaar willen we Eric blijven gedenken, en wensen we zijn familie en vrienden blijvend sterkte in hun verdriet.

met dank aan Alain Debbaut voor deze tekst die ook in het komende Infoblad van SLC zal worden opgenomen.

In memoriam Carl Jassogne

14 november 1953 - 19 augustus 2014 Oud-directeur van het Heilig-Hartinstituut in Hamme

Op dinsdag 19 augustus 2014 overleed Carl Jassogne, omringd door zijn echtgenote en kinderen. Hij werd amper zestig jaar. Jarenlang was Carl werkzaam als sociaal assistent bij het CLB, vroeger gekend als het 'PMS'. Met veel gedrevenheid begeleidde hij leerlingen in de Hamse scholen.

In maart 2002 werd hij directeur van het Heilig-Hartinstituut. Zijn wens om directeur van een school te worden, ging toen in vervulling. Zijn expertise vanuit zijn vorige werkervaring wist hij te implementeren in zijn nieuwe job. In 2011 werd hij ziek. En na al die tijd vechten en moedig zijn, heeft hij die dinsdag in augustus jongstleden de strijd tegen de ziekte die hem in de greep had moeten opgeven. Wij wensen zijn echtgenote, kinderen en familie veel sterkte.

'Vaak gingen we samen wandelen, hand in hand voelden we ons goed. De wandeling werd steeds korter, je was zo moe. Maar mijn hand ben je blijven zoeken tot op het einde toe.'
(tekst rouwkaartje)

